

χον, οὐδὲ ἐφοβοῦντο!... Ἄλλοι εἶναι οἱ ἀγωνισταὶ οἱ ὅποιοι δικαιῶνται νὰ ρωπήσωσι καὶ τὴν τελευταίαν βράνιδα τοῦ δημοσίου ταμείου, καὶ οἱ ὅποιοι καὶ θέσεις καὶ τιμὰς καὶ ἀποδοχὰς καὶ προικοδοτήσεις λαβόντες καὶ δις καὶ τρεῖς, πάλιν εὐρίσκονται ἡδικημένοι ὑπὸ τῆς ἀχαρίστου πατρὶδος, καὶ πάλιν καὶ πάντοτε εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων αὐτοὶ τε καὶ οἱ ἀπόγονοί των ἔχουσι καὶ θὰ ἔχωσι δικαιοτάτας ἀπαιτήσεις ἀνταμοιβῆς, περιβάλλειν, μισθοδοσίας.

Ὁ διδάσκαλος Ζαχαρίας Πρακτικίδης αὐτήκοος καὶ αὐτόπτης γενόμενος ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ τῶν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν συμβάντων, ἔγραψεν ὅσας ἐδημοσιεύσαμεν σημειώσεις, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ἴσως κατόπιν εἰς ἔργον ἱστορικὸν σπουδαιότερον· ἀλλὰ διορισθεὶς πληρεξούσιος ἀνεχώρησεν ἐκ Κρήτης καὶ ἐγκατέλιπε τὰς σημειώσεις του εἰς τινα φίλον του, ὅστις ἐρωτηθεὶς κατόπιν ἀπεκρίθη αὐτῷ ὅτι ἀπωλέσθησαν. Μετὰ καιρὸν τὸ μὲ πρῶτον χειρῶν γραφον, τὸ σχέδιον δηλαδὴ, εὐρέθη εἰς τὴν δημοσίαν βιβλιοθήκην, ὅθεν λαβὼν τις ἐδημοσίευσεν αὐτὸ διὰ τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ, χωρὶς νὰ ἔχη περὶ τούτου οὐδόλως γνῶσιν ὁ τότε ἐν Πάρῳ διαμένων Ζ. Πρακτικίδης, ὅστις καὶ ἔγραψε περὶ τούτου παραπονούμενος καὶ ἀπορῶν πρὸς τὸν συντάκτην τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος.

Τὸ δὲ διὰ τῆς Χρυσάλλιδος δημοσιευθὲν ἀντίγραφον τὸ καὶ πληρέστερον τοῦ σχεδίου εὐρέθη μεταξὺ ἄλλων ἐγγράφων τοῦ ἀποβιώσαντος διδασκάλου, ὅθεν περιήλθεν εἰς χεῖρας ἡμῶν. Τὸ ἐξεδόσαμεν δὲ διότι φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ δημοσιεῶνται ὅλαι ἀνεξαιρέτως αἱ ἱστορικαὶ πραγματεῖαι ἢ σημειώσεις αἱ γραφεῖσαι παρ' ἀνδρῶν λογίων ἢ καὶ ἀπλῶς συγχρόνων τῶν ἱστορουμένων γεγονότων.

Θ. Ν. Φ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Ἀνέκδοτοι Σαμιακαὶ Ἐπιγραφαί.

Πέμψας τῇ Χρυσάλλιδι προηγουμένως ἐν ἀνέκδοτον ψήρισμα τῶν Σαμίων, στέλλω σήμερον αὐτῇ καὶ δύο ἑτερα, ἀνακαλυφθέντα πρὸ τινος παρὰ τῷ ἀρχαίῳ νῆφ τῆς Ἡράς· ἀμφοτέρω δὲ ἀνάγονται εἰς τὴν ἐπὶ Ἀλεξάνδρου ἐποχὴν, καθὼς ἐν τῷ προσταλέντι ψήρισματι ἐξέθεσα, καὶ σωζονται παρὰ τῷ αὐτῷ φίλῳ Κυρίῳ Δ. Λοῦ μάρκ. Τὸ πρῶτον τούτων σωζόμενον πλήρες, ἔχει 1. 30 γαλλικοῦ μέτρου μήκος, 0,50 πλάτος

καὶ 0,9 πᾶχος, καὶ μεγάλοις κεφαλαιώδεσι γράμμασι γεγραμμένον, εἶνε ἀρκούντως περίεργον, διότι ἐξ αὐτοῦ μανθάνομεν ὄνομα νέου μῆδος Πελοπίωνος ἢ μᾶλλον Πελοπίωνος· ἔχει δὲ οὕτως.

ΕΠΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝ ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ ΚΑΙ ΟΡ
ΧΑΜΕΝΙΟΥ ΜΗΝΟΣ ΠΕΛΥΣΙΩΝΟΣ
ΤΕΤΡΑΔΙ ΕΛΘΞΕ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ
ΔΗΜΩΙ ΓΝΩΜΗΙ ΠΡΥΤΑΝΕΩΝ ΕΠΕΙΔΗ
ΔΙΟΚΛΗΣ ΑΝΑΞΑΓΟΡΟΥ ΓΕΛΩΙΟΣ ΕΝ
ΤΕ ΤΗΙ ΦΥΓΗΙ ΕΥΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΡΟΘΥΜΟΣ ΩΝ
ΔΙΕΤΕΛΕΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΣ
ΩΝ ΙΔΙΑΙ ΤΟΙΣ ΕΝΤΥΓΧΑΝΟΥΣΙ ΤΩΝ ΠΟ
ΛΙΤΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΗΙ ΠΑΣΙ ΚΑΤΕΛΗΛΥΘΟ
ΤΩΝ ΗΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ
ΕΥΝΟΙΑΝ ΔΙΑΦΥΛΑΣΣΩΝ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΗΙ
ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΕΠΑΙΝΕΣΑΙ ΔΙΟΚΛΗ
Ν ΠΡΟΘΥΜΙΑΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ ΗΝ
ΕΧΕΙ ΠΕΡΙ ΣΑΜΙΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΡΑΨΑΙ ΑΥΤΟΝ
ΠΡΟΞΕΝΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΔΕΔΟΣΘΑΙ ΔΕ ΑΥ
ΤΩΙ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΕΦΙΣΗΙ ΚΑΙ ΟΜΟΙΟΙ ΚΑΙ ΑΥ
ΤΩΙ ΚΑΙ ΕΙΓΟΝΟΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΛΗΡΩΣΑΙ ΑΥΤΟΝ
ΕΠΙ ΦΥΛΗΝ ΚΑΙ ΧΙΛΙΑΣΤΥΝ ΚΑΙ ΕΚΑΤΟΣΤΥΝ
ΚΑΙ ΓΕΝΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΡΑΨΑΙ ΑΥΤΟΝ ΚΑΘΟΤΙ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΑΜΙΟΥΣ ΤΟ ΔΕ ΨΗΦΙΣ
ΜΑ ΤΟΔΕ ΑΝΑΓΡΑΨΑΙ ΕΙΣ ΣΤΗΛΗΝ ΛΙΘΙΝΗΝ
ΚΑΙ ΣΤΗΣΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΤΗΣ ΗΡΑΣ ΤΗΣ ΔΕ
ΕΠΙΚΛΗΡΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΓΡΑΦΗΣ ΕΠΙ
ΜΕΛΗΘΗΝΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΟΝ ΔΕ ΤΑΜΙΑΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΑΛΩΜΑ ΥΠΗΡΕΤΗΣΑΙ

Διὰ τοῦ ψήφισματος τούτου οἱ Σάμιοι μετὰ τεσσαράκοντα τριῶν ἐτῶν ἐξορίαν, κατεληλυθότες τῷ 322 π. Χ. ἐν τῇ πατρίδι των, τῇ συνδρομῇ τοῦ Περγάμμου, ψήφίζουσιν ἐπαίνους εἰς Διοκλέα τὸν Ἀναξάγρου, ἐκ Γέλης, πόλεως ὑπὸ τῶν Ροδίων ἐν Σικελίᾳ κτισθείσης, τῷ 690 π. Χ. καὶ ἀπονέμοντες αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἀπογόνους του τὸ δικαίωμα τῆς πολιτογραφήσεως, ὅπως τὸ εἶχον καὶ οἱ λοιποὶ πολῖται Σάμιοι, τὸν διορίζουσι σύναρχα καὶ πρόξενον τοῦ δήμου αὐτῶν. (Ἡροδότ. Ζ, 153 — Θουκυδ. VI, 6 — Εὐσεβ. Χρονικόν — Διοδ. Σικελ. XVIII 8.)

Τὸ δεύτερον ψήφισμα, ψιλοῦς κεφαλαιώδεσι γράμμασι γεγραμμένον, σώζεται δυστυχῶς κατὰ τὸ ἥμισυ, ἀλλ' εὐκόλως δύναται νὰ ἀναπληρωθῇ· ἔχει δὲ οὕτως·

ΕΛΘΞΕ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ
ΚΑΤΜΕΝΟΣ ΑΛΚΜΑΙΟΝΙΔΟΥ ΕΙΠΕΝ

ΕΠΕΙΔΗ ΚΟΙΗΣ ΚΑΙ ΛΕΟΝΤΙΣΚΟΣ ΜΙΝΙ
ΝΟΥ ΕΦΕΣΙΟΙ ΕΝ ΤΕ ΤΗ ΦΙΓΓΗ ΕΥΝΟΥΣ
ΟΝΤΕΣ ΔΙΕΤΕΛΟΥΝ ΤΩ ΔΗΜΩ ΤΩΝ
ΣΑΜΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΑΝ ΠΡΟΘΥΜΙΑΝ
ΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟ ΟΠΩΣ ΣΑΜΙΟΥΣ ΚΟΜΙΣΩΝ
ΤΑΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΚΑΙ ΝΥΝ ΤΗΝ ΑΥ
ΤΗΝ ΕΥΝΟΙΑΝ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ (ΤΟΙΣ)
ΠΑΡΑΓΙΝΟΜΕΝΟΙΣ ΕΙΣ ΕΦΕΣΟΝ ΕΔΟΞΕ
ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΤΩ ΔΗΜΩ

ἐπαινέσαι Κοίην καὶ Λεοντίσκον Μινίνου,
Ἐφεσίους, προθυμίας, ἔνεκεν καὶ εὐνοίας ἣν
ἔχουσι περὶ Σαμίων, δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς
καὶ πολιτείαν ἐπ' ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ καὶ αὐ
τοῖς καὶ ἐγγόνοις καὶ ἐπικληρώσαι αὐτοὺς
ἐπὶ φυλὴν καὶ χιλιαστὴν καὶ ἑκατοστὴν
καὶ γένος καὶ ἀναγράψαι αὐτοὺς, καθότι
καὶ τοὺς Σαμίους. Τὸ δὲ ψήφισ-
μα τὸδε ἀναγράψαι εἰς στήλην λιθίνην
καὶ στήσαι εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἥρας· τῆς δὲ
ἐπικληρώσεως καὶ τῆς ἀναγραφῆς ἐπι-
μεληθῆναι τοὺς πρῶτάνεις καὶ τὸν γραμ-
ματέα τῆς βουλῆς, τὸν δὲ ταμίαν
εἰς τὸ ἀνάλωμα ὑπηρετῆσαι.

Διὰ τοῦ δευτέρου τούτου ψήφισματος ἡ Βουλὴ καὶ
ὁ Ἄθμος τῶν Σαμίων ἐπαινοῦσι τοὺς ἐξ Ἐφέσου
Κοίην καὶ Λεοντίσκον τὸν Μινίνου, οἵτινες οὐ μό-
νον ἐν τῇ φυγῇ, εἴτ' οὖν τῷ ἐκπατρισμῷ, διετέ-
λεσαν εὖνους τοῖς Σαμίοις, ἀλλὰ καὶ συνετέλεσαν
παρὰ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἢ παρὰ τῷ Ηερδίκῃ, ὅπως
ἐκεῖνοι ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν πατρίδα τῶν. Τὰ
ὀνόματα Κοίης καὶ Μινίνος φαίνονται μοι ὅλως
παράδοξα, καὶ τοὶ μὴ ἔχοντι ἀρχαιολογικὸν τι
σύγγραμμα πρόχειρόν ὅπως ἴδω, ἂν ταῦτα ἀ-
παντῶνται καὶ ἀλλαχοῦ· ἀλλὰ τοσοῦτον εὐανά-
γνωστα ἐπὶ τῆς πλακῆς ὑπάρχουσιν, ὥστε εἰς
μόνον τοῦ λιθοξόου σφάλμα δυνάμεθα ν' ἀποδώ-
σωμεν τὸ παράδοξον αὐτῶν.

Ἐκτὸς τῶν δύο τούτων ψηφισμάτων, εὔρον λί-
θον τετράγωνον παρὰ τῷ Ἡραίῳ, ἔχοντα 0,40
γαλλικοῦ μέτρος μῆκος καὶ 0,30 πλάτους, εἰς
πὰς τρεῖς πλευρὰς τοῦ ὁποίου ὑπάρχουσι γεγραμ-
μένα λίαν δυσδιακρίτως τὰ ὀνόματα διαφόρων
συνεγεγρότων, οὐκ οἶδα κατὰ τίνα περίπτωσιν,
Σαμίων ὡς ποιήνῃ ἢ συνεσφορὰν ἢ ἄλλο τι τῶν
τοιούτων. Εἰς τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ λίθου, ἔνθα
ὑπῆρχε γεγραμμένον τὸ αἴτιον τῆς καταθέσεως
ταύτης, μόλις διακρίνονται αἱ λέξεις ΕΔΟΞΕ ΤΗ
ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΤΩ ΔΗΜΩ· ΔΙΟΤΙΝΑΙ καὶ
ἐν τῷ τετάρτῳ στίχῳ ΔΙΔΟΝΤΩΝ ἔκ δὲ τῶν δύο

ἐτέρων πλευρῶν, εἰς μὲν τὴν πρώτην ἀναγνώ-
σκονται τὰδε

. . . ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΚΑΤΟΝ
. . . ΜΟΥ ΕΚΑΤΟΝ
ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ ΔΙΑΚΟΣΙΑΣ
. . . ΚΡΑΤΟΥ ΕΚΑΤΟΝ
. . . ΑΣ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ ΕΚΑΤΟΝ
. . . ΩΝ ΦΙΛΩΝΟΣ ΔΙΑΚΟΣΙΑΣ
ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ ΕΚΑΤΟΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ . . . ΕΚΑΤΟΝ
ΣΥΜΜΑΧΟΣ ΠΥΘΕΑ ΕΚΑΤΟΝ
. . . ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΔΙΑΚΟΣΙΑΣ
. . . ΦΙΛΟΣ ΝΕΩΝΟΣ ΕΚΑΤΟΝ

Εἰς δὲ τὴν δευτέραν πλευρὰν.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ ΒΡΥΩΝΟΣ ΕΚΑΤΟΝ
ΖΩΙΛΟΣ ΙΠΠΟΘΩΝΤΟΣ ΕΚΑΤΟΝ
ΦΩΚΙΩΝ ΣΙΜΟΥ ΕΚΑΤΟΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ ΕΚΑΤΟΝ
ΠΥΘΟΛΕΩΣ ΒΟΙΣΙΟΥ ΕΚΑΤΟΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΠΡΑΚΑΕΙΔΟΥ ΕΚΑΤΟΝ
. . . ΔΗΣ ΚΡΗΤΙΔΗΜΟΥ ΕΚΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΣ ΣΩΜΕΝΟΥΣ ΕΚΑΤΟΝ
ΣΙΜΩΝ ΣΙΜΩΝΟΣ ΕΚΑΤΟΝ
. . . ΔΟΣ ΕΡΜΙΟΥ ΕΚΑΤΟΝ
ΔΙΟΚΛΗΣ ΠΑΤΑΙΚΟΥ ΕΚΑΤΟΝ
ΕΠΙΝΙΚΟΣ ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΚΑΤΟΝ
ΑΡΤΑΣ ΕΠΙΝΙΚΟΥ ΕΚΑΤΟΝ
. . . ΝΙΑΣ ΑΛΕΞΕΩ ΕΚΑΤΟΝ.

Ἐν Σάμῳ τῇ 3 Ἀπριλίου 1866.

ΕΠΑΜ. Ι. ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΤΟ ΕΙΦΟΣ.

Πλούσιος σκληροκάρδιος
Οἰκίσκον εἶχεν εἰς πτωχὸν
Ἀγωνιστὴν μεθόψει.
Ἴδὼν γηραιὸν κατέτρυχον
Αἱ σύντροφοι τῶν δυστυχῶν,
Αἱ μέριμναι καὶ νόσοι.

Ἡ νοσηνία ἐφθασεν,
Ἐκοίτετο μὲ πυρετὸν,
Οἰκτρὸς, βαρυστενάζων.
Ὁ πλούσιος δ' ἐνέκευτο
Τὸ μίσθωμά του ἀπαιτῶν,
Ἢ ἔξελθε! φωνάζων.